

23 pCt. til 40 pCt., fra 40 pCt. til 47 pCt. og fra 47 pCt. til 67 pCt. Det er altsaa en meget sørgelig Tilstand, som jeg vil haabe, man kan faa afhjulpet.

Scharling: Jeg skal ikke opholde Tinget med Udtalelser om de Vædringsforslag, som ere Gengangere fra tidligere Finanslove, og som gennem en Aarrække have været behandlede her, hvilket blandt andet gælder om de Forslag, der angaa de her i København ved Kriminalretten trufne overordentlige Foranstaltninger. Derimod maa jeg bestemt udtale mig imod Forslaget under Nr. 37 om at nedsætte det til Forhøjelse af Lægehonorarerne ved Straffeanstalterne forlangte Beløb med 2000 Kr. Jeg kan nemlig ikke anerkende Rigtigheden af de Betragtninger, som den ærede Ordfører fremsatte. Det er oplyst i Anmærkningerne, at paa Bridesløjse er Lægen ifølge de nu gældende Bestemmelser, som ere 30 Aar gamle, kun forpligtet til at møde hver anden Dag, medens det maa anses for ønskeligt, at han hver Dag til bestemt Tid er til Stede. Der henvises i saa Henseende til den Betydning, det har nu til Dags i et saadant Fængsel, at Lægen ogsaa tilser andre end de egentlig syge for at forvise sig om, hvorvidt Sindstilstanden hos dem, der sidde i ensomt Fængsel, er normal, ligesom det ogsaa nu til Dags i langt større Omfang, end man tidligere har tænkt sig muligt, anses for ønskeligt, at Lægen drager Omforg for de hygiejniske Foranstaltninger i Fængslet og har Indseende med Levedesmidlernes Bessaffenhed o. s. v. Den ærede Ordfører sagde, at det Honorar, som Lægen nu fik, nemlig 1000 Kr. om Aaret, skønnes at staa i et ret passende Forhold til Patienternes Antal, men man gør her, som ved andre Lejligheder, f. Eks. lige over for Sygekasserne, rettere i ikke saa meget at se paa de egentlige Patienters Antal som paa Antallet af hele den Forsamling, for hvilken den vedkommende Læge er Huslæge. Og gør man det, maa man indrømme, at et Honorar af omtrent 5 Kr. for hvert Individ i Forsamlingen næppe er tilstrækkeligt. Det er ogsaa oplyst, at man andetsteds i Fængsler af noget mindre Omfang er gaaet til det Lægehonorar, som her foreslaas. Paa de andre Straffeanstalter er Forholdet et noget lignende, om end ikke saa udpræget, hvorfor man ogsaa der har foreslaaet en Forhøjelse af det nuværende Lægehonorar. Jeg beklager meget, at Udvalgets Flertal ikke har villet gaa ind paa dette Forslag. — Ligeledes kan jeg ikke tiltræde den ærede Ordførers Udtalelser med

Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 38 og 39 angaaende en Forhøjelse af en Kontorbetjents Løn ved fjerde Udskrivningskres samt Portoudgiften der, idet det, der her er foreslaaet, kun gaar ud paa at stille denne Kres lige med andre Kresse, som i øvrigt er af ganske den samme Art, og har ganske det samme Arbejde at præstere som denne. Man har til en anden Udskrivningskres, der er ganske ligestillet med denne, givet den Bevilling til en Kontorbetjent, som her begæres, og det forekommer os altsaa, at der var al Anledning til at indrømme det her. Særlig forekommer det mig urimeligt, at man har foreslaaet den forlangte Portoudgift nedsat med 40 Kr., altsaa fra 300 til 260 Kr., da det er oplyst, at i de sidste Aar Aar er der medgaaet ca. 300 Kr. til Portoudgift, og det er jo ikke ønskeligt, at saadanne Poster regelmæssigt blive overfledne. — De andre Vædringsforslag give mig for saa vidt ingen Anledning til Omtale, som hele Udvalget har været enig om dem. Dog skal jeg for mit Vedkommende bemærke, at det Forslag, som under Nr. 40 fraraades, nemlig en Bevilling af 1600 Kr. som Tilskud til Udgivelsen af en Dødsaarssags- og Sygelighedsstatistik, i og for sig forekommer mig hensigtsmæssig og forstandig. Jeg har kun lige over for det øvrige Udvalgs Henvisning til det foreliggende Lovforslag om en Omordning af Sundhedsraadet ikke fundet Anledning til at tage Særstilling lige over for dette Lovforslag. Ligeledes har Mindeballet delt det øvrige Udvalgs Formening, om, at man maatte kunne indrette Foranstaltningerne til Desinfektion ved Københavns Karantænevæsen meget billigere, end her er foreslaaet, men nogle af os anse det dog for tvivlsomt, om man kan komme til en saa betydelig Nedsættelse af den foreslaaede Bevilling, som den ærede Ordfører antydede. Til disse Bemærkninger skal jeg i Øjeblikket indskrænke mig.

J. Sørensen: Det er med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 203 angaaende et Bidrag til Vandkuranstalten i Silkeborg, at jeg vil tillade mig at sige et Par Ord. Denne Badeanstalt er jo oprettet af en Kres af Læger og andre Mænd, som disse Læger formaade til at yde Bidrag, i den Hensigt at benytte det jærnholdige Vand ved Silkeborg til at skaffe Vædring for en Mængde Sygdomme hos Patienter, som ville søge denne Anstalt. Den har jo for saa vidt flaaet godt an, som det har vist sig, at et stedse stigende Antal Patienter søge til Anstalten. Dette har saa igen ført til, at der har maattet foretages Udvidelser